

كاربرد شبیهسازی دینامیک مولکولی، نظریه تابعی چگالی و معادله لورنتس-لورنز برای بررسی ضریب شکست ترکیبهای مونو آمین و ایمیدازولیدین در واکنش توتومری نوع شاخه-حلقه

محسن سرگلزایی*

دانشکده شیمی، دانشگاه صنعتی شاهرود، شاهرود، ایران

تاریخ دریافت: ۲۴ خرداد، ۱۴۰۱ تاریخ پذیرش: ۸ مرداد، ۱۴۰۱

چكيده: اندازهگيرى ضريب شكست توتومرها به دليل واكنش تعادلى كه بين آنها وجود دارد، مشكل مىباشد. بنابراين در اين مقاله، ما از روشهاى نظرى از جمله شبيهسازى ديناميك مولكولى و نظرية تابعى چگالى براى بهدست آوردن ضريب شكست توتومرهاى مونوآمين و ايميدازوليدين استفاده كرديم. براى محاسبه چگالى عددى از شبيهسازى ديناميك مولكولى استفاده شد و براى اين منظور از ميدان نيروى GAFF استفاده گرديد. از سوى ديگر، محاسبات كوانتومى با روش B3LYP و تابع پايه **G++112-6 براى بهدست آوردن قطبشپذيرى متوسط مولكول ها انجام گرفت. با استفاده از چگالىهاى بهدست آمده و قطبشپذيرىهاى متوسط، ضريب شكست مولكولها از معادله لورنتس-لورنز محاسبه گرفت. با استفاده از چگالىهاى بهدست آمده و معدار هاي چگالى براى توتومرهاى داراي حلقه پنج عضوى كمتر از توتومرهاى خطى مىباشند. هم چنين مشخص شد كه با افزايش طولموج، ضريب شكست هر دو توتومر كاهش مىيابد. علاوه بر اين يافتهها، نتايج به دست آمده نشان مىدهد گروه استخلافى بر مقدار هاي داراي حلقه پنج عضوى كمتر از توتومرهاى خطى مىباشند. هم چنين مشخص شد كه با افزايش طولموج، ضريب شكست هر دو توتومر كاهش مىيابد. علاوه بر اين يافتهما، نتايج به دست آمده نشان داد كه تغيير گروه استخلافى بر مقدار هاي ضريب شكست تأثيرگذار مىباشند. چگالىها و ضريبهاي شكست با نتايج حاصل از دادهاى

كليد واژه: توتومريسم، چگالى عددى، طولموج، قطبش پذيرى



۱۔ مقدمه

نور به عنوان تابش الکترومغناطیس میتواند با الکترونهای محیط بر همکنش کند و این بر همکنشها منجر به ارتعاش الکترونها میشود. ارتعاش الکترونها نیز باعث ایجاد نور جدید در محیط میشوند. از سوی دیگر، سرعت نور جدید ایجادشده به محیط مورد نظر بستگی دارد. سرعت نور جدید همیشه کمتر از سرعت نور در خلأ است. ضریب شکست به عنوان یک کمیت بدون واحد به صورت زیر تعریف میشود:

$$\mathbf{n} = \mathbf{c}/\mathbf{v} \tag{1}$$

که در این رابطه v، n و c به ترتیب ضریب شکست،

سرعت نور در محیط و خلاً میباشد. ضریب شکست برای خلاً برابر با ۱ و برای دیگر محیط ها بزرگ تر از ۱ است [۱-۴].

واکنشهای توتومری یکی از مهمترین واکنشها در شیمی آلی است. جداسازی توتومرها از اهمیت خاصی برخوردار میباشد چون هر توتومر میتواند عملکرد و ویژگیهای خاص خود را داشته باشد. به همین دلیل، معیاری لازم است تا در ارزیابی خلوص ترکیبهای بهدست آمده کمک نماید. یکی از این معیارها، ضریب شکست هر کدام از توتومرها میباشد که به شیمیدانهای تجربی کمک خواهد کرد تا در مورد خلوص توتومرهای بهدست آمده بعد از جداسازی تصمیمگیری نمایند. پس، استفاده از روشهای

لاڑو ہش C ہای شیمی R



محاسباتی برای تعیین ضریب شکست توتومرها و دادههای بعدست آمده میتواند راهگشا باشد [۵ و ۴]. ایمیدازولیدینها به عنوان یک ترکیب هتروسیکلی، دارای فعالیتهای زیستی متعددی مانند فعالیت ضدمیکروبی، ضدانگلی و ضدتشنج میباشند [۹-۷]. از این ترکیبها برای طراحی و سنتز دیگر ترکیبهای دارویی استفاده شده است [۰۰]. سنتز ایمیدازولیدینها از طریق واکنش آلدهیدها با اتیلن دی آمین انجام میشود. در طی فرآیند سنتز، یک واکنش توتومری بین مونوآمین و ایمیدازولیدین شکل میگیرد [۱۱].

اضافه شدن برگشت پذیر درون مولکولی یک گروه NH به یک پیوند دوگانه CN برای تشکیل یک ساختار حلقوی، یک پدیده شناخته شده در ترکیب های هتروسیکل است. این واکنش توتومری روی واکنش پذیری و بنابراین روی سنتز این ترکیب ها تأثیرگذار میباشد. به علت اهمیت عملی واکنش توتومری نوع شاخه حلقه، مطالعه های زیادی گاز، مایع و جامد با روش های تجربی بررسی شده است. از این نوع واکنش توتومری میباشد. به طور کلی این نوع زا این نوع واکنش های توتومری کاربرد گسترده ای در علوم مختلف مثل شیمی فیزیک، شیمی آلی، داروسازی و شیمی پیتید دارد [۱۲-۱۲].

بررسی مقالات مرتبط نشان میدهد که ضریب شکست توتومر مونوآمین و ایمیدازولیدین تا کنون مطالعه نشده است. هدف از این مطالعه، استفاده از معادله لورنتس لورنز براي محاسبه ضریب شکست توتومرهای مونوآمین و ایمیدازولیدین میباشد (شکل ۱). دانستن ضریب شکست توتومرها به ما در شناسایی این ترکیبها در محلول کمک میکند [۱۵]. بنابراین ما از روش محاسباتی برای تعیین ضریب شکست این توتومرها استفاده کردیم. گفتتی است که معادله لورنتس لورنز یک معادله کلیدی برای محاسبه ضریب شکست است.

به طور کلی، روشهای شبیه سازی دینامیک مولکولی و نظریه تابعی چگالی ابزارهای استانداری برای مطالعه ترکیب های مختلف در شیمی می باشند. شبیه سازی دینامیک مولکولی موفقیت های قابل ملاحظه ای در پیش بینی ویژگیهای دینامیکی حلال ها داشته است. از طرف دیگر، ویژگیهای نوری مواد آلی فلزی و مواد معدنی به طور دانشمندانی به نام لی و پارک از هر دو روش نظریه تابعی خگالی و شبیه سازی دینامیک مولکولی برای محاسب ناها از نظریه تابعی چگالی برای محاسبه قطب پذیری آنها از نظریه تابعی چگالی برای محاسبه مولکولی و از شبیه سازی دینامیک مولکولی برای محاسب مولکولی و از شبیه سازی دینامیک مولکولی برای تشخیص مولکولی و از شبیه سازی دینامیک مولکولی برای تشخیص چگالی مولکولی استفاده کردند و نشان دادند که استفاده همزمان از شبیه سازی دینامیک مولکولی و نظریه تابعی چگالی روشی مقرون به صرفه و موثر برای پیش بینی

ضریب شکست میباشد. در پژوهشی دیگر لی و پارک با استفاده همزمان از دو روش گفته شده توانستند ضریب شکست روغن های سیلیکونی مایع را به طور موفق پیش بینی کنند. علاوه بر این، روش ترکیبی گفته شده برای محاسبه ضریب شکست ترکیب های با قطبیت بالا مورد استفاده قرار گرفته است [۲۲-۱۴].

در یکی از پژوهشهای پیشین، ما از روش ترکیبی برای محاسبه ضریب شکست ترکیبهای واسطه در واکنش سنتز پال- نور که مربوط به سنتز پیرولها میباشد، استفاده کردیم [۲۴].

هدف پژوهش حاضر، تعیین ضریب شکست توتومرها در واکنش توتومری نوع شاخه-حلقه میباشد و برای اولین بار روش ترکیبی استفاده همزمان از شبیهسازی دینامیک مولکولی و نظریه تابعی چگالی برای بررسی توتومرها مورد استفاده قرار میگیرد.



شکل ۱. واکنش توتومری بین توتومر های مونو آمین (۱) و ایمیدازولیدین (۲) و اشکال متفاوت آنها (_{a-h}).

۲-روش محاسباتي

بهینهسازی هندسه مولکول ها با استفاده از روش B3LYP [٢۵] [۲۵] با مجموعه پایه **G++11-6 [۲۶] و با نرمافز ارگوسین نسخه ۰۹ [۲۷] انجام شد. بارهای اتمی [۲۸] RESP با استفاده از روش ESP و با استفاده از نرمافزار antechamber با برنامه امبر ۲۰[۲۹] محاسبه شد. شبیهسازی دینامیک مولکولی با استفاده از میدان نیروی کهرباي عمومي (GAFF) [۳۰] در دمای ثابت ۲۹۸ كلوين و فشار ثابت ۱ اتمسفر انجام شد. همه شبيهسازي ها بهجز شبیهسازی مولکول توتومر 2a در ۲۹۸ کلوین نجام شد چون این مولکول ۲۹۸ کلوین جامد است. بنابراین شبیهسازی آن بالاتر از نقطه ذوب و در ۳۲۳ کلوین انجام شد. یک جعبه شبیهسازی مکعبی حاوی ۱۰۰ مولکول برای همه شبیهسازیها استفاده شد (شکل ۲). ما از الگوریتم لانژوین [۳۱] برای ثابت نگه داشتن دما استفاده کردیم. گام شبیهسازی ۲فمتوثانیه انتخاب شد و همه شبیهسازیها به مدت ۱۵۰۰۰ ییکوثانیه با استفاده از برنامه امبر ۳۰ انجام شد. برای به دست آوردن قطبش-بذیری، محاسبات کوانتومی با استفاده از روش B3LYP و با مجموعه پایه **G-311++G با نرمافزار دالتون ۲۰۱۳ [۳۳ و ۳۳] انجام شد. گفتنی است که این محاسبات در طول موجهای مختلف انجام گرفت

پژوهش C های شیمی R



شکل ۲. جعبه شبیهسازی مورد استفاده در شبیه سازی دینامیک مولکولی.

برای محاسبه میانگین قطبشپذیری از معادله زیر استفاده شد:

$$\alpha_{average} = \left\langle \alpha \right\rangle_{DFT} = \frac{\left(\alpha_{xx} + \alpha_{yy} + \alpha_{zz}\right)}{3}$$
 (Y)

پس از به دست آوردن چگالی عددی از شبیهسازی دینامیک مولکولی و قطبش پذیری از محاسبات کوانتومی، ضرایب شکست با استفاده از معادله لورنتس-لورنز [۳۴] که به صورت زیر است، به دست آمد:

$$\chi = \frac{N \, \alpha'}{\left[1 - \left(\frac{4\pi}{3}\right) N \, \alpha'\right]} \tag{(7)}$$



$$\alpha' = \frac{\alpha}{4\pi\varepsilon_0} \tag{(*)}$$

$$n^2 = 1 + 4\pi\chi \tag{(2)}$$

که در آن ۲، ۸، ۵ و ع به ترتیب پذیرفتاری، چگالی عددی، قطبش پذیری و گذردهی خلأ می باشند چگالی عددی به صورت حاصل ضرب چگالی جرمی در ثابت آووگادرو تقسیم بر جرم مولی به صورت معادله زیرتعریف میشود:

$$N = \frac{10^6 \times NA \times Mass \ density}{Molecular \ mass}$$
 (*)
که در این رابطه N_A ، عدد آووگادرو می باشد.

۳- نتايج و بحث

شکلهای ۳ و ۴ به ترتیب انرژی توتومرها و ساختار های بهینهشده آنها را نشان میدهد. مقایسه مقدار های انرژی نشان میدهد که توتومر ۲ در همه استخلافها پایدارتر از توتومر ۱ است. برای بررسی تأثیر گروههای استخلافی و توتومریشدن بر سنجههای هندسی، طول و ز اويه هاي پيوندي را براي بخش مشترك ساختاري توتومر ۱ و ۲ که در شکل ۵ نشان داده شده است، مورد ارزیابی قرار دادیم. مقایسه طول پیوند N1-C1 نشان میدهد که گروه استخلافی تأثیری بر طول این پیوند در توتومر ۱ و ۲ ندارد. از سوی دیگر، افزایش طول پیوند C1-C2 در توتومر ۲ نسبت به توتومر ۱ مشاهده می شود. همچنین، داده های به دست آمده نشان میدهد که تفاوت معنی داری بین طول پیوند C2-N2 برای توتومر ۱ و ۲ وجود ندارد. همانطور که انتظار میرود، طول پیوند N2-C3 در توتومر ۲ نسبت به توتومر ۱ افزایش مییابد. مقایسه مقدار زاویه های پیوندی N1-C2-N2، N2-C1-C2 و



شکل ۳. مقایسه انرژی توتومر های ترکیبات a-h.



جدول ۱. جرم مولکولی (g mol⁻¹)، پتانسیل شیمیایی (eV)، چگالی جرمی (g cc⁻¹) و چگالی عددی (mm⁻³) مولکول های مورد بررسی. توجه شود که اعداد چگالی عددی باید در ضریب ۱۰ به توان ۲۷ ضرب شوند. دادههای چگالی جرمی ACD/chemsketch برحسب g cc⁻¹ میباشند

Molecule	Molecular Mass	Chemical Potential	Mass Density	Number Density	ACD/Chem Sketch Mass Density	ACD/Chem Sketch Refractice index
Tautomer 1a	86.08	-0.1243	0.902	6.31	0.880	1.44
Tautomer 1b	100.10	-0.1240	0.897	5.39	0.881	1.45
Tautomer 1c	114.12	-0.1240	0.853	4.50	0.884	1.45
Tautomer 1d	114.12	-0.1237	0.856	4.52	0.882	1.45
Tautomer 1e	148.10	-0.2578	0.994	4.04	0.980	1.53
Tautomer 1f	100.10	-0.1222	0.894	5.38	0.890	1.45
Tautomer 1g	114.12	-0.1217	0.892	4.71	0.880	1.45
Tautomer 1h	128.13	-0.1217	0.872	4.10	0.880	1.46
Tautomer 2a	86.08	-0.1279	1 044	7.30	0.854	1.42
Tautomer 2h	100.10	-0.1286	0.998	6.00	0.846	1.42
Tautomer 2c	114.12	-0.1265	0.924	4.87	0.846	1.43
Tautomer 2d	114.12	-0.1313	0.924	5.13	0.859	1.43
Tautomer 2e	148.10	-0.3031	1 094	4.45	1.022	1.53
Tautomer 2f	100.10	-0.1269	0.080	5.95	0.840	1.42
Tautomer 2g	114.12	-0.1270	0.969	5.15	0.834	1.42
Tautomer 2h	128.13	-0.1270	0.957	4.50	0.836	1.42



С

یژوهش

پژوهش 🕻 های شیمی ۲







C2-N2-C3 در توتومر ۱ و ۲ نشان میدهد که تأثیر گروههای استخلافی بر روی زاویههای گفتهشده کم است. از سوی دیگر، زاویههای پیوندی گفتهشده با تشکیل حلقه پنج عضوی کاهش مییابند.

به دلیل اهمیت بارهای اتمی در شبیهسازی دینامیک مولکولی، بارهای اتمی بهدست آمده با استفاده از روش RESPدر شکل ۶ نشان داده شده است. همانگونه که دیده میشود، گروههای استخلافی اثر قابل توجهی روی بار اتمی C2، C3 و N2 در توتومر شماره ۱ دارند. علاوه بر این همانگونه که دادهها نشان میدهد، بارهای اتمی در توتومر ۲ تحت تأثیر گروههای استخلافی قرار نمیگیرند. براین اساس، میتوان استدلال کرد که تشکیل حلقه پنج عضوی در توتومر ۲، بارهای C1، C۲ و ۱ در انسبت به توتومر ۱ کاهش میدهد.

چگالیهای تعادلی از محاسبات شبیهسازی دینامیک مولکولی بهدست آمد. نتایج بهدست آمده نشان داد که چگالیها پس از حدود ۱۰۰۰ پیکوثانیه به مقدارهای ثابتی میرسند. بنابراین میتوان از چگالیهای تعادلی بعد از ۱۰۰۰ پیکوثانیه برای محاسبه چگالی متوسط استفاده کرد. برای تعیین ضریب شکست، به چگالی عددی برای هر ترکیب نیاز است. چگالیهای بهدست آمده همراه با جرم مولکولی و پتانسیل شیمیایی برای هر ترکیب در جدول ۱ نشان داده شده است. علاوه بر این، در این جدول دادههای

بهدست آمده از ACD/chemsketch آورده شده است.

همانگونه که میشود، چگالی عددی برای توتومر ۲ بیشتر از توتومر ۱ در همه گروههای استخلافی میباشد. این یافته را میتوان با استفاده از اندازه کوچک توتومر ۲ در مقایسه با توتومر ۱ مورد بحث قرار داد. همانطور که انتظار میرود، کاهش اندازه مولکول منجر به افزایش چگالی عددی آن میشود. از سوی دیگر، گروههای استخلافی تأثیر معنیداری بر چگالی عددی دارند. مقایسه چگالی عددی محاسبه شده نشان میدهد که گروههای استخلافی ما و ۲۵ دارای بیشترین چگالی و مولکولهای استخلافی موار یه دارای بیشترین چگالی و مولکولهای مولکولها دارند. این یافته به دلیل اندازه گروههای استخلافی مورد انتظار است. ترتیب زیر برای چگالیهای عددی مولکولی توتومرهای ۱ و ۲ مشاهده گردید:

 $\begin{array}{l} 1a > 1b > 1f > 1g > 1d > 1c > 1h > 1e \\ 2a > 2b > 2f > 2g > 2d > 2c > 2h > 2e \end{array}$

جدولهاي ۲ و ۳ میانگین قطبشپذیری، $\alpha > DFT$ پذیرفتاری χ و ضریب شکست n را برای توتومر ۱ و ۲ در طول موجهای مختلف نشان میدهد. دادههای بهدست آمده نشان میدهد که مقدارهای متوسط قطبشپذیری با افزایش طول موج برای همه مولکولها کاهش مییابد. هم چنین بررسی دادههای بهدست آمده نشان میدهد که ضریب شکست برای توتومر ۲ نسبت به توتومر ۱ در همه ترکیب-های مورد بررسی افزایش مییابد. افزایش ضریب شکست برای ترکیبهای حلقوی نسبت به ترکیبهای غیر حلقوی در برخی از ترکیبها مشاهده شده است. به عنوان نمونه، پارک و همکاران نشان دادند که ضریب شکست زایلن بیشتر از دیگر ترکیبهای بدون حلقه میباشد [۲۲]. علاوه بر این، هایچوان و همکاران نشان دادند که ضریب شکست ترکیب غیر حلقوی N - دیمتیل استامید است [۳].



شکل ۴. بار های اتمی Resp دربخش مشترک ساختاری توتومر های ۱ و ۲





جدول ۲. مقدار هاي محاسبه شده $\chi \cdot \alpha >_{DFT}$ و $\chi \cdot \alpha >_{DFT}$ می باشد مقدار هاي محاسبه شده $\chi \cdot \alpha >_{DFT}$ می باشد $\alpha >_{DFT}$

Molecule		1a			1b			1c			1d	
λ(nm)	$<\alpha>_{DFT}$	χ	n	$<\alpha>_{DFT}$	χ	n	<a>DFT	χ	n	<a>DFT	χ	n
200 300	81.6 81.3	1.12E-01 1.11E-01	1.55 1.55	103 94.3	1.26E-01 1.10E-01	1.61 1.54	112.3 107.7	1.09E-01 1.03E-01	1.54 1.51	122.7 108.3	1.25E-01 1.04E-01	1.60 1.52
400	74.3	9.79E-02	1.49	86.3	9.70E-02	1.49	99.3	9.16E-02	1.47	99.3	9.20E-02	1.47
500	73.3	9.60E-02	1.49	85.6	9.59E-02	1.49	98.4	9.04E-02	1.46	98.6	9.11E-02	1.46
600	72.6	9.48E-02	1.48	84.3	9.38E-02	1.48	97	8.87E-02	1.45	97.3	8.95E-02	1.46
700	72	9.37E-02	1.48	84	9.34E-02	1.47	96.3	8.78E-02	1.45	96.6	8.86E-02	1.45
800	71.6	9.29E-02	1.47	83.3	9.23E-02	1.47	96	8.74E-02	1.45	96	8.78E-02	1.45
		1e			1f			1g			1h	
	$< \alpha >_{DFT}$	χ	n	$<\alpha>_{DFT}$	χ	n	$< \alpha >_{DFT}$	χ	n	$< \alpha >_{DFT}$	χ	n
200	185.2	2.07E-01	1.90	113	1.44E-01	1.68	120.3	1.29E-01	1.62	139.7	1.31E-01	1.63
300	150.1	1.44E-01	1.68	94.7	1.10E-01	1.54	105.7	1.07E-01	1.53	117.1	1.01E-01	1.51
400	136.2	1.24E-01	1.60	86.3	9.65E-02	1.49	97.3	9.47E-02	1.48	108	9.03E-02	1.46
500	132.7	1.19E-01	1.58	85.2	9.48E-02	1.48	96.7	9.39E-02	1.48	107.3	8.95E-02	1.46
600	130.6	1.16E-01	1.57	84.3	9.34E-02	1.47	95.6	9.24E-02	1.47	106.2	8.83E-02	1.45
700	127.3	1.12E-01	1.55	83.7	9.25E-02	1.47	95	9.16E-02	1.47	105.0	8.69E-02	1.45
800	125.6	1.10E-01	1.54	83	9.14E-02	1.47	94.3	9.07E-02	1.46	104.4	8.62E-02	1.44



Molecule	2a			2Ь			2c			2d		
$\lambda(nm)$	$<\alpha>_{DFT}$	χ	n	<a>_DFT	χ	n	$<\alpha>_{DFT}$	χ	n	<a>_DFT	χ	n
200	117.4	2.71E-01	2.10	145.5	2.82E-01	2.13	172	2.59E-01	2.06	165.6	2.66E-01	2.08
300	72.3	1.16E-01	1.57	85	1.11E-01	1.55	99.1	1.02E-01	1.51	98	1.08E-01	1.54
400	66.7	1.03E-01	1.52	78.6	9.88E-02	1.50	92.2	9.23E-02	1.47	91.3	9.77E-02	1.49
500	65.6	1.01E-01	1.51	78.0	9.77E-02	1.49	91.4	9.12E-02	1.47	90.6	9.67E-02	1.49
600	65	9.96E-02	1.50	77.5	9.68E-02	1.49	90.3	8.97E-02	1.46	90	9.58E-02	1.48
700	64.6	9.88E-02	1.50	77	9.60E-02	1.49	90	8.93E-02	1.46	89.1	9.44E-02	1.48
800	64	9.75E-02	1.49	76.3	9.48E-02	1.48	89.3	8.83E-02	1.45	87.5	9.21E-02	1.47
	2e			2f			2g			2h		
	$<\alpha>_{DFT}$	χ	n	$<\alpha>_{DFT}$	χ	n	$<\alpha>_{DFT}$	χ	n	<a>DFT	χ	n
200	181.3	2.39E-01	2.00	98.3	1.36E-01	1.65	115.6	1.40E-01	1.66	124	1.26E-01	1.61
300	142.6	1.55E-01	1.72	85	1.09E-01	1.54	98	1.09E-01	1.54	107.3	1.02E-01	1.51
400	127	1.29E-01	1.62	79.1	9.84E-02	1.50	91.3	9.83E-02	1.50	99.4	9.16E-02	1.47
500	125.1	1.26E-01	1.61	78.6	9.75E-02	1.49	90.4	9.69E-02	1.49	97.3	8.89E-02	1.46
600	123.7	1.24E-01	1.60	77.9	9.63E-02	1.49	89.6	9.57E-02	1.48	96	8.73E-02	1.45
700	122.3	1.22E-01	1.59	77.3	9.53E-02	1.48	89	9.48E-02	1.48	94.4	8.53E-02	1.44
800	121.5	1.20E-01	1.59	76.7	9.42E-02	1.48	87.7	9.29E-02	1.47	91.3	8.16E-02	1.42

جدول ۳. مقدار هاي محاسبه شده χ (α>_{DFT}) و n برای توتومر های ۲

همچنین، درپژوهش پیشین ما متوجه شدیم که قطبشپذیری و ضریب شکست واسطههای حلقوی در سنتز پیرول بیش از ترکیبهای غیرحلقوی میباشد [۲۴].

برای سهولت در نشان دادن تغییرات ضریب شکست با طول موج، نمودار ضریب شکست در مقابل طول موج در شکل ۷ برای توتومرهای ۱ و ۲ رسم شده است. نمودارها نشان میدهد که با افزایش طول موج، ضریب شکست برای همه مولکولهای بررسی شده کاهش می یابد. علاوه بر این، روند تغییرات ضریب شکست برای گونه های استخلافی در توتومر ۱ برای طول موجهای بیش از ۴۰۰ نانومتر به صورت زیر می باشد:

1e > 1a > 1b > 1f > 1g > 1d > 1c > 1h

هم چنین، ترتیب مشابهی برای توتومر ۲ به شرح زیر مشاهده گردید:

افزایش ضریب شکست برای توتومر ۱۶ و ۲۶ را میتوان با استفاده از مقدارهای بالای قطبش پذیری متوسط و پذیرفتاری مولکول مورد بحث قرار داد. وجود حلقه بنزن در گروه استخلاف شده این مولکول ها باعث افزایش قطبش پذیری آنها میگردد. ترتیب به دست آمده برای ضریب شکست دیگر مولکول ها را میتوان به چگالی

عددی آنها ارتباط داد. به طوری که مولکولهایی که چگالی عددی بیشتری دارند، ضریب شکست بالاتری برای آنها مشاهده میگردد. گفتنی است با جستجوهایی که در مقالهها و منابع مختلف انجام شد، هيج داده تجربي براي مقايسه با نتايج بمدست آمده يافت نشد. در عين حال براي ارزیابی نسبی داده های بهدست آمده در این پژو هش، مقایسه بین نتایج ACD/chemsketch (جدول یک) و چگالی ها و ضرایب شکست به دست آمده از روش ترکیبی انجام گرفت و نتایج در شکل ۹ نشان داده شده است. محاسبه ویژگیهای شیمی فیزیکی با ACD/chemsketch بر اساس افزودن اتمها و گروهها به مولکول با استفاده از شکل دو بعدي أن انجام ميگردد. در اين برنامه، ويژگيهاي اوليه مولکول مثل جرم مولکولی، جرم مولی و ضریب شکست مولي در مرحله اول محاسبه ميگردد و سپس ويژگيهايي مانند چگالی و ضریب شکست بر اساس توصیفگرهای به دست آمده در مرحله قبل پیشبینی می شود [۳۵]. بر اساس مقایسه انجام گرفته بین روش ترکیبی در این پژوهش و پیشبینی برنامه ACD/chemsketch و با توجه به مقدار هاي R² بهدست آمده، ميتوان گفت که همخواني تقريبي بين نتايج وجود دارد.

4- نتیجه گیری

در این پژوهش، از روشهای نظری برای محاسبه ضریب شکست توتومرهای مونوآمین و ایمیدازولیدین استفاده شد. چگالی تعادلی و چگالی عددی با استفاده از









شکل ۹. مقایسه چگالی جرمی به دست آمده از شبیه سازی و داده های ACD/chemsketch برای ترکیبات 1a-1h (الف)، مقایسه چگالی جرمی به دست آمده از شبیه سازی و داده های ACD/chemsketch برای ترکیبات 2a-2h(ب) ، مقایسه ضرایب شکست به دست آمده از شبیه سازی و داده های ACD/chemsketch برای ترکیبات 1a-1h(ج) و مقایسه ضرایب شکست به دست آمده از شبیه سازی و داده های ACD/chemsketch برای ترکیبات2a-1h(ج).



- [9] V. Sharma, M.S.Y. Khan, Synthesis of novel tetrahydroimidazole derivatives and studies for their biological properties. Eur. J. Med. Chem. 36 (2001) 651.
- [10] M.V. Patel, R. Bell, S. Majest, R. Henry, T. Kolasa, Synthesis of 4,5-Diaryl-1H-pyrazole-3-ol Derivatives as Potential COX-2 Inhibitors. J. Org. Chem. 69 (2004) 7058.
- [11] N. Zelenin, V. Valeriy, I.V. Alekseyev, I.V. Ukraintsev, Tselinsky, 2-Substituted hexahydropyrimidines and their tautomerism, Organic Preparations and Procedures International: New J. Org. Synth, 30 (1998) 53.
- [12] R.E. Valters, F. Fülöp, D. Korbonits, Recent Developments in Ring-Chain Tautomerism II. Intramolecular Reversible Addition Reactions to the C=N, C=N, C=C, and C=C Groups. In Advances in Heterocyclic Chemistry; Katritzky A.R., Ed.; Academic Press, 66 (1996) 1.
- [13] V. Gold, Glossary of Terms Used in Physical Organic Chemistry, Pure and Applied Chemistry, 51 (1979) 1725.
- [14] F. Koohyar, F. Kiani, Modeling of Refractive Indices for Binary Aqueous Solutions of Some Alkane Polyols at Constant Temperature and Pressure. Iran. J. Chem. Chem. Eng. 38 (2019) 221.
- [15] G. Kresse, J. Hafner, *Ab initio* molecular dynamics for liquid metals. Phys. Rev. B. 47 (1993) 558.
- [16] D.S. Venables, C.A. Schmuttenmaer, Structure and dynamics of nonaqueous mixtures of dipolar liquids. II. Molecular dynamics simulations. J. Chem. Phys. 113 (2000) 3249.
- [17] H. Kovacs, J. Kowalewski, A. Laaksonen, Molecular dynamics simulation of liquid mixtures of acetonitrile and chloroform. J. Phys. Chem. 94 (1990) 7378.
- [18] V.A. Harmandaris, D. Angelopoulou, V.G. Mavrantzas, D.N. Theodorou, Atomistic molecular dynamics simulation of diffusion in binary liquid *n*alkane mixtures. J. Chem. Phys. 116 (2002) 76.
- [19] S. Suehara, T. Konishi, S. Inoue, *Ab initio* calculation of the refractive index and third-order nonlinear optical susceptibility of typical glass formers using the bond additivity model. Phys. Rev. B. 73 (2006) 092203.
- [20] S. Lee, S.S. Park, F. Hagelberg. Density functional theory calculation of refractive indices of liquid-forming silicon oil compounds. Chem. Phys. 394 (2012) 40.
- [21] J.J. Perez, A.J. Sadlej, *Ab initio* calculations of the polarizability of some aromatic molecules. J. Mol. Struct. Theochem. 371 (1996) 31.
- [22] S.S. Park, S. Lee, J.Y. Bae, F. Hagelberg, Refractive indices of liquid-forming organic compounds by density functional theory. Chem. Phys. Lett. 511 (2011) 466.
- [23] C. Haichuan, J. Guozhu, Z. Liang, H. Yinshu, Density functional theory calculation of refractive indices of the highly polar compounds. Phys. Chem. Liq. 53 (2015) 435.
- [24] M. Sargolzaei, E. Soleimani, M. Afshar, Molecular Dynamics Simulation and DFT Study to Predict the Refractive Index of Intermediates in the Paal-Knorr Pyrrole Synthesis. Lett. Org. Chem. 14 (2017) 1207.
- [25] A.D. Becke, Density-functional thermochemistry. III. The role of exact exchange. The Journal of Chemical

شبیه سازی دینامیک مولکولی به دست آمد. از سوی دیگر، قطبش پذیری متوسط با استفاده از نظریهٔ تابعی چگلی محاسبه شد. نتایج این مطالعه نشان داد که توتومر ۲ پایدارتر از توتومر ۱ است. همچنین، دادههای بهدست آمده نشان داد که چگالی عددی برای توتومر حلقوی ۲ نسبت به اندازه گروه استخلافی یک عامل مهم و تأثیرگذار در چگالی عددی و ضریب شکست میباشد. دادههای محاسبه شده نشان داد که با افز ایش طول موج، ضریب شکست به بدای همه درای توتومر ۱ و ۲ نشان میدهد که این دادهها به اندازه برای توتومر ۱ و ۲ نشان میده که این دادهها به اندازه پژوهش انجام شده، راه جدیدی را برای تشخیص شکست آنها را نه میکند.

> ***عهدهدار مکاتبات** شانین اردانی شاهرمدی دانشگ

نشانی: ایران، شاهرود، دانشگاه صنعتی شاهرود، تلفن: 02332392204 پیام نگار: 02332392204

مراجع

- J.C. Owens, Optical Refractive Index of Air: Dependence on Pressure, Temperature and Composition. Appl. Optics 6 (1967) 51.
- [2] D. Milam, Review and assessment of measured values of the nonlinear refractive-index coefficient of fused silica. Appl. Optics 37 (1998) 546.
- [3] E.K. Macdonald, M. P. Shaver, Intrinsic high refractive index polymers. Polymer International 64 (2015) 6.
- [4] S. Lee, S.S. Park, Dielectric Properties of Organic Solvents from Non-Polarizable Molecular Dynamics Simulation with Electronic Continuum Model and Density Functional Theory. J. Phys. Chem. B 115 (2011) 12571.
- [5] Y. Shinde, S. Sproules, L. Kathawate, S. Pal, V.B. Konkimalla, S. Salunke-Gawali, Separation and isolation of tautomers of 2-hydroxy-4-naphthoquinone-1-oxime derivatives by liquid chromatography: Antiproliferative activity and DFT studies. J. Chem. Sci. 126 (2014) 213.
- [6] H. Saraví Cisneros, S. Laurella, D.L. Ruiz, A. Ponzinibbio, P.E. Allegretti, J.J.P. Furlong., Spectrometric Study of the Nitrile-Ketenimine Tautomerism. Inter. J. Spect. (2009) 408345.
- [7] R.J. Gleave, D.S. Walter, P.J. Beswick, E. Fonfria, A.D. Michel, S.A. Roman *et al.*, Synthesis and biological activity of a series of tetrasubstituted-imidazoles as P2X7 antagonists. Bioorg. Med. Chem. Lett. 20 (2010) 4951.
- [8] M.C. Caterina, I.A. Perillo, L. Boiani, H. Pezaroglo, H. Cerecetto, M. González *et al.*, Imidazolidines as new anti-Trypanosoma cruzi agents: Biological evaluation and structure-activity relationships. Bioorg. Med. Chem. 16 (2008) 2226.



- [28] C.I. Bayly, P. Cieplak, W. Cornell, P.A. Kollman, A well-behaved electrostatic potential based method using charge restraints for deriving atomic charges: the RESP model. J. Phys. Chem. 97 (1993) 10269.
- [29] D.A. Case, T.E. Cheatham III, T. Darden, H. Gohlke, R. Luo, K.M. Merz Jr. *et al.*, The Amber biomolecular simulation programs. Journal of Computational Chemistry 26 (2005) 1668.
- [30] J. Wang, R.M. Wolf, J.W. Caldwell, P.A. Kollman, D. A. Case, Development and testing of a general amber force field. J. Comput. Chem. 25 (2004) 1157.
- [31] R.L. Davidchack, R. Handel, M.V. Tretyakov, Langevin thermostat for rigid body dynamics. J. Chem. Phys. 130 (2009) 234101.
- [32] K. Aidas, C. Angeli, K.L. Bak, V. Bakken, R. Bast, L. Boman et al., The Dalton quantum chemistry program system. Wiley interdisciplinary reviews. Comput. Mol. Sci. 4 (2014) 269.
- [33] Dalton, a Molecular Electronic Structure Program, Release DALTON2013.4 (2014), see http://daltonprogram.org
- [34] S. Glasstone, Textbook of Physical Chemistry, 2nd ed. D. Van Nostrand Company, Inc. New York, 1946.
- [35] T. Osterberg, U. Norinder, Prediction of drug transport processes using simple parameters and PLS statistics The use of ACD/logP and ACD/ChemSketch descriptors. European Journal of Pharmaceutical Sciences 12 (2001) 327.

Physics 98 (1993) 5648.

- [26] R.G. Parr, Density Functional Theory of Atoms and Molecules. In Horizons of Quantum Chemistry, K. Fukui and B. Pullman (ed.), pp. 5-15. Dordrecht: Springer Netherlands, 1980.
- Gaussian 03, Revision C.02, M.J. Frisch, G.W. Trucks, [27] H.B. Schlegel, G.E. Scuseria, M.A. Robb, J.R. Cheeseman, J.A. Montgomery, Jr., T. Vreven, K.N. Kudin, J.C. Burant, J.M. Millam, S.S. Iyengar, J. Tomasi, V. Barone, B. Mennucci, M. Cossi, G. Scalmani, N. Rega, G.A. Petersson, H. Nakatsuji, M. Hada, M. Ehara, K. Toyota, R. Fukuda, J. Hasegawa, M. Ishida, T. Nakajima, Y. Honda, O. Kitao, H. Nakai, M. Klene, X. Li, J.E. Knox, H.P. Hratchian, J.B. Cross, V. Bakken, C. Adamo, J. Jaramillo, R. Gomperts, R.E. Stratmann, O. Yazyev, A.J. Austin, R. Cammi, C. Pomelli, J.W. Ochterski, P.Y. Ayala, K. Morokuma, G. A. Voth, P. Salvador, J.J. Dannenberg, V.G. Zakrzewski, S. Dapprich, A.D. Daniels, M.C. Strain, O. Farkas, D.K. Malick, A.D. Rabuck, K. Raghavachari, J.B. Foresman, J.V. Ortiz, Q. Cui, A.G. Baboul, S. Clifford, J. Cioslowski, B.B. Stefanov, G. Liu, A. Liashenko, P. Piskorz, I. Komaromi, R.L. Martin, D.J. Fox, T. Keith, M.A. Al-Laham, C.Y. Peng, A. Nanayakkara, M. Challacombe, P.M.W. Gill, B. Johnson, W. Chen, M.W. Wong, C. Gonzalez, J.A. Pople, Gaussian, Inc., Wallingford CT, 2004.